

دوشنبه ۲۷ مهر ۱۴۰۵ | ۱۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۸

گزارش یک مهساگریندی

موضوع بر سر نحوه آبیاری و البته گسترش آفت‌هایی است که به جان درختان چیتگر افتاده‌است. مسئولان هم ریشه آن را اختلاف بر سر مسئولیت‌ها می‌دانند. آن‌طور که گفته می‌شود احیای بوستان چیتگر با ۴۰ کیلومتر لوله‌گذاری و کاشت ۲۵ هزار نهال آغاز شده، اما بازگشت سلامت به این عرصه جنگلی زمان‌بر است.

درختان که خشک می‌شوند، ماجراً فقط به جان‌مندان شاخه‌های بی‌جان و تنه‌های از دست‌رفته‌شان نیست، بلکه هر بار که یک درخت از چرخه حیات خارج می‌شود، سرمایه‌های طبیعی شهر از بین می‌رود. سرمایه‌ای که مسئولان باید در قبالش پاس‌خکو باشند. پاسخ به نحوه نگهداری و آبیاری، اقداماتی که برای پیشگیری از آفت انجام شده‌است. اکنون بار دیگر با خشکیدگی درختان و قطع نمونه‌های آلوده درختان چیتگر، نگاه‌ها به وضعیت این بوستان کشانده شده‌است، اما روایت‌های مطرح‌شده از سوی آقایان مسئول نشان می‌دهد که برای فهم آنچه بر چیتگر گذشته، نمی‌توان فقط به درختان قطع‌شده و اقدامات امروز نگاه کرد.

در یک سو، شهرداری تهران بخشی از ریشه‌های مشکل را در شیوه شهرسازی منطقه ۲۲ طی دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ مطرح می‌کند و از اقداماتی برای جبران آسیب‌های گذشته می‌گوید. در سوی دیگر، سازمان منابع طبیعی از کم‌آبی، ضعف در مراقبت از درختان و کوتاهی شهرداری در پیشگیری از آفت سخن می‌گوید. اعضای شورای شهر نیز درباره زمان بروز مشکل، نحوه حذف درختان بیمار و مهم دستگاه‌های مسئول دیدگاه‌های متفاوتی دارند؛ اما آنچه میان این روایت‌ها مشترک است، گسترده‌گی مسئله و ضرورت روشن‌شدن عواملی است که چیتگر را به وضعیت کنونی رسانده‌است.

■ **درختان گرسنه؟**

هفته گذشته بود که مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران، در پاسخ به سؤالی درباره خشک شدن درختان بوستان چیتگر، احتمال داد که این وضعیت به دو سال پیش بازگردد. او توضیح داد که تعدادی از درختان به‌دلیل کم‌آبی و برخی دیگر به‌دلیل شرایط سنی بیمار شده بودند و به همین دلیل، حذف آنها ضرورت داشت. چمران با اشاره به نقش سازمان منابع طبیعی در خشک‌شدن و آلوده‌ای که تعدادی از درختان به‌دلیل کم‌آبی و برخی دیگر به‌دلیل شرایط سنی بیمار شده بودند و به همین دلیل، حذف آنها ضرورت داشت. چمران با اشاره به نقش سازمان منابع طبیعی در خشک‌شدن و آلوده‌ای که تعدادی از درختان به‌دلیل کم‌آبی و برخی دیگر به‌دلیل شرایط سنی بیمار شده بودند و به همین دلیل، حذف آنها ضرورت داشت. چمران با اشاره به نقش سازمان منابع طبیعی در خشک‌شدن و آلوده‌ای که تعدادی از درختان به‌دلیل کم‌آبی و برخی دیگر به‌دلیل شرایط سنی بیمار شده بودند و به همین دلیل، حذف آنها ضرورت داشت.

رئیس شورای شهر تهران درباره ضرورت تسریع در جمع‌آوری درختان آلوده نیز توضیح داد: «احتمال سرات بیماری را به سایر درختان وجود داشت و به همین دلیل، لازم بود این درختان در سریع‌ترین زمان ممکن از محدوده خارج شوند.» به گفته او، این عملیات با سرعت انجام شد، هر چند شاید روند کار به

گزارش ۲

زهرآچیزدی

استارلینک ناقض قوانین اتحادیه بین‌المللی مخابرات

رویترز در گزارشی افشا کرد ارتش تروریست آمریکا برای هدایت پهپادها و کشتار مردم ایران، از شبکه استارلینک استفاده کرده‌است به همین منظور چند هزار دستگاه استارلینک را عوامل اسرائیل به ایران قاچاق کردند که عمده آن به دست دستگاه‌های امنیتی ایران توقیف شد

در حالی که مدت ها رسانه‌های خارجی

استارلینک را ابزاری برای دسترسی به اینترنت

آزاد معرفی می کردند، رویترز در گزارشی

افشا کرد، ارتش تروریست آمریکا برای هدایت پهپادها و کشتار مردم ایران، از شبکه استارلینک استفاده کرده است.
بدین منظور چند هزار دستگاه استارلینک توسط عوامل اسرائیل به ایران قاچاق شده بود که عمده آن توسط دستگاه‌های امنیتی ایران توقیف شد.
مخابرات استارلینک با قوانین اتحادیه بین‌المللی Union) در تضاد بوده و به گفته قائم‌مقام وزیر امور ارتباطات و رئیس سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی، مجموعه‌ای از اقدامات و پیگیری‌های حقوقی بین‌المللی بر مبنای همین قوانین ITUاز سوی وزارت امور خارجه در حال پیگیری است.
نخست‌خبری حمید فتاحی، قائم‌مقام وزیر ارتباطات و رئیس سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی، با سؤالات متنوع و متعدد خبرنگاران همراه بوده، از ماجرای اینترنت ماهواره‌ای استارلینک و نقش آفرینی آن در جنگ اخیر و کشتار مردم کشورمان گرفته تا بحث‌های مرتبط با کیفیت اینترنت و گسترش فیلتر نوری و صدماتیسه بحث رزم مهابی افزایش قیمت بسته‌های اینترنت از سوی اپراتورهای تلفن همراه که رئیس سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی با تأکید بر اینکه مبلغ این افزایش نهایی نشده، اصل ماجرا را تأیید کرد.

■ **قطعه‌نامه‌های مکرر ITUبا پیگیری ایران**

ماجرای اینترنت استارلینک و نقش آفرینی آن در جنگ اخیر یکی از موضوعاتی بود که در این نشست خبری مطرح شد. رئیس سازمان تنظیم مقررات درباره فعالیت استارلینک در کشورمان این‌گونه توضیح داد: «در سطح بین‌المللی، اتحادیه جهانی مخابرات (ITU) مرجع رسمی مقررۀ گذاری حوزه ارتباطات است که تمامی کشورهای جهان در آن

اندازه انتظار سریع نبود. جمع‌آوری درختان همچنان ادامه دارد. چمران همچنین از درخواست خود برای ارائه گزارشی جامع از سوی شهردار منطقه ۲۲ شورای شهر خبر داد. درخواستی که می‌تواند زمینه بررسی دقیق‌تر ابعاد مسئله و اقدامات انجام‌شده در این بوستان را فراهم کند.

اما در کنار این توضیحات، سؤال مهم‌تری نیز مطرح می‌شود. اینکه اگر بخشی از درختان به‌دلیل کم‌آبی و آلودگی از بین رفته‌اند، چه عواملی شرایط را به این مرحله رسانده و آیا امکان پیشگیری از گسترش آسیب در سال‌های گذشته وجود داشته‌است؟

■ **از کم‌آبی تا ضعف در مراقبت**

اما آن سویی دیگر ماجرا، رضا بیانی، مدیر کل منابع طبیعی استان تهران، کم‌آبی را مهم‌ترین عامل خشکیدگی درختان چیتگر می‌داند، اما مسئله را به کاهش منابع آبی محدود نمی‌کند. از نگاه او، انجام نشدن به موقع عملیات بهداشتی و پرورشی نیز در

گسترش آسیب‌ها نقش داشته‌است.

بیانی توضیح می‌دهد: «در سال‌های گذشته، درختان خشک‌شده و آلوده از پسارک خارج نشده بودند و در مجموع، توجه کافی به سلامت درختان وجود نداشت.» به گفته او، شهرداری تهران باید با مشاهده آفت در درختان، موضوع را به سازمان منابع طبیعی

گزارش می‌کرد و همزمان، عوامل زمینه‌ساز بروز آفات را تحت کنترل قرار می‌داد. این در حالی است که منابع آبیاری بوستان چیتگر نیز کاهش یافته‌بود.

مدیر کل منابع طبیعی استان تهران همچنین می‌گوید: «وضعیت درختان بررسی شده و در قالب نامه‌ای به شهرداری اعلام کرده‌اند که آفات در بوستان چیتگر در

حال گسترش است.»

■ **اختلاف بر سر قطع درختان آلوده**

یکی از محورهای اختلاف میان دستگاه‌های مسئول، زمان ورود به موضوع و نحوه برخورد با درختان آلوده است. در حالی که رئیس شورای شهر از همکاری سازمان منابع طبیعی در جمع‌آوری درختان بیمار سخن می‌گوید، مدیر کل منابع طبیعی استان تهران، مسئولیت پیشگیری از آفت‌زدگی و نگهداری از درختان را متوجه شهرداری می‌داند.

بیانی با رد اهماال سازمان منابع طبیعی در آغاز قطع درختان آلوده، به تعهدات شهرداری در طرح مربوط به بوستان اشاره می‌کند و می‌گوید: «طبق کتابچه طرح پارک چیتگر، شهرداری تهران موظف به پیشگیری از آفت‌زدگی و آلودگی درختان بوده‌است.»

او در توضیح پیگیری‌های انجام‌شده می‌افزاید: «از سال ۱۴۰۱ درباره اهمال شهرداری در نگهداری از درختان چیتگر با دستگاه قضایی مکاتبه کرده‌اند.» به گفته

جامعه

سرویس اجتماعی ۶۰۹۸۵۲۳

چیتگر زیر سایه ۲دهه تصمیم و ترک فعل

عبدالمطهر محمدخانی سخنگوی شهرداری تهران در گفت‌وگو با «جوان»:

مشکلات درختان چیتگر در کوتاه‌مدت ایجاد نشده و اقدامات جبرانی و اصلاحی نیز زمان‌بر خواهند بود

بیانی، دادستان تهران نیز در مقطعی به موضوع ورود کرد، از جنگل بازدید به عمل آمد و در ادامه، درختان آلوده قطع شدند.

■ **آبی که کم شد و دوباره افزایش یافت**

در میان عوامل مطرح‌شده درباره وضعیت چیتگر، آب جایگاه ویژه‌ای دارد. بیانی با اشاره به تغییرات میزان آب اختصاص یافته به این بوستان می‌گوید: «در مقطعی، میزان آب حدود ۸۰ لیتر بر ثانیه بود، اما در سال ۱۴۰۳ بار دیگر به ۲۰ لیتر بر ثانیه کاهش یافت. به گفته او، این رقم اکنون به حدود ۱۷٫۲ لیتر بر ثانیه رسیده‌است.»

مدیر کل منابع طبیعی استان تهران درباره زیرساخت‌های آبیاری نیز توضیح می‌دهد: «شبه انتقال آب در برخی پارسل‌ها ساخته‌شده و امکان رساندن آب به درختان را فراهم کرده‌است. آن‌طور که او می‌گوید پیش از این شبکه آبیاری مناسبی وجود نداشت، اما با اقدامات منابع طبیعی و پیگیری‌های دادستان تهران، بخشی از این کمبود برطرف شده‌است. درختان آلوده نیز در حال جایگزینی هستند.

■ **بحران چیتگر حاصل دو دهه تصمیمات اشتباه و ترک فعل‌هاست**

در این میان عبدالمطهر محمدخانی، سخنگوی

شهرداری تهران، در توضیح وضعیت بوستان چیتگر، مسئله را حاصل تصمیم‌ها و عملکرد چند ماه اخیر نمی‌داند.

محمدخانی در گفت‌وگو با «جوان» با اشاره به اینکه وضعیت درختان چیتگر یک‌شبه اتفاق نیفتاده و این وضعیت حاصل اتفاقات چند ماه‌اخیر نیست، می‌گوید: «مجموعه‌ای از تصمیمات اشتباه و ترک فعل‌ها در دو دهه گذشته به شکل‌گیری آن منجر شده‌است.»

او برای توضیح ابعاد مسئله به بازدید کارشناسی سال ۱۴۰۳ اشاره می‌کند، بازدیدیی که به گفته او با حضور تعداد قابل‌توجهی از کارشناسان حوزه‌های مختلف انجام شد و در جریان آن، جلسه‌ای مفصل برای بررسی مشکلات پارک برگزار شد. جمع‌بندی بررسی‌های کارشناسانه به این رسید، ضرورت توجه به ریشه‌های قدیمی‌تر بحران است؛ ریشه‌هایی که بخشی از آنها به روند شهرسازی منطقه ۲۲ در دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ بازمی‌گردد.

■ **فراتر از ماجرای قطع درختان**

در روزهای گذشته، قطع درختان آفت‌زده به یکی از محورهای اصلی انتقادها درباره وضعیت چیتگر تبدیل شده‌است. محمدخانی توضیح می‌دهد که درختان قطع‌شده با نظر کارشناسی سازمان منابع طبیعی و با هدف جلوگیری از گسترش آفت به درختان سالم از بین رفته‌اند.

او درباره تقسیم مسئولیت‌ها نیز توضیح می‌دهد: «نظارت، بررسی موضوع و اعلام نظر کارشناسی در این زمینه بر عهده سازمان منابع طبیعی است و شهرداری تهران در این فرایند به‌عنوان کارفرما همکاری می‌کند. مسئولان حفاظت از منابع طبیعی نیز بر عهده این سازمان است.»

از نگاه سخنگوی شهرداری تهران، بررسی وضعیت چیتگر نباید فقط به تصاویر درختان قطع‌شده یا تصمیم‌های اجرایی‌ای اخیر محدود بماند، بلکه باید عوامل شکل‌دهنده شرایط کنونی و عملکرد دستگاه‌های مسئول در دوره‌های مختلف نیز بررسی شود. به همین دلیل، او بر ضرورت ارزیابی کارشناسی و روشن‌شدن سهم عوامل مختلف در ایجاد این وضعیت اشاره دارد.

■ **۴۰ کیلومتر لوله‌گذاری برای بازچرخی آب**

در کنار بررسی دلایل بحران، مسئله آب یکی از محورهای مهم اقدامات جبرانی در چیتگر است. رساندن آب به درختان را فراهم کرده‌است.

مدیر کل منابع طبیعی استان تهران طی سه سال گذشته حدود ۴۰ کیلومتر لوله‌گذاری برای بازچرخی آب از طریق تصفیه سپاب انجام داده‌است، اقدامی که به گفته او، امکان آبرسانی مجدد به بخشی از عرصه پارک و تأمین آب مورد نیاز درختان را فراهم کرده‌است. «و همچنین از کاشت بیش از ۲۵ هزار اصله نهال با مشارکت مردم و گروه‌های فعال محیط زیست در همین مدت خبر می‌دهد. این اقدامات در شرایطی

انجام شده‌اند که احیای یک عرصه جنگلی آسیب‌دیده، صرفاً با قطع درختان آلوده یا کاشت نهال‌های جدید به نتیجه نمی‌رسد و به تداوم آبرسانی و مراقبت نیاز دارد.

مشکلات چیتگر در کوتاه‌مدت ایجاد نشده‌اند و اقدامات جبرانی و اصلاحی نیز زمان‌بر خواهند بود. احتمالاً چند سال طول می‌کشد تا بتوانیم بخشی از کمبودها و آسیب‌های موجود را جبران کنیم.»

■ **از اختلاف نظر مدیریتی تا ضرورت بررسی کارشناسی**

بخش دیگری از بحث‌های مربوط به چیتگر به مسئولیت دوره‌های مختلف مدیریت شهری و نقش ساخت‌وسازهای منطقه ۲۲ در وضعیت منابع آب بازمی‌گردد.

محمدخانی معتقد است این موضوع را نمی‌توان به عملکرد یک کارشناس یا یک بخش اداری محدود کرد.

او درباره تأثیر تحولات منطقه ۲۲ می‌گوید: «مشکلاتی که برای منابع آب زیرزمینی این محدوده ایجاد شد و ساخت‌وسازهای متعدد و پرشتابی که در مقطعی در منطقه ۲۲ شکل گرفت، از جمله موضوعاتی است که باید با بررسی کارشناسی درباره آنها قضاوت کرد.»

سخنگوی شهرداری تهران در عین حال، از یکی از منتقدان وضعیت چیتگر در شورای شهر دعوت کرده‌است که همراه با کارشناسان بی‌طرف از این بوستان بازدید کند.

به گفته او، حضور متخصصان محیط زیست و جنگل‌داری در کنار رسانه‌های می‌تواند زمینه بررسی دقیق‌تر ریشه مشکلات و راهکارهای رفع آسیب‌ها را فراهم کند.

■ **لرزم بررسی مجموعه عوامل آسیب‌زا**

محمدخانی با اشاره به مسئولیت یکی از اعضای شورای شهر در دوره‌ای از مدیریت شهری که بخشی از مشکلات کنونی به آن بازمی‌گردد، می‌گوید: «بخش مهمی از مشکلاتی که امروز در چیتگر مشاهده می‌شود، به دوره‌ای از مدیریت شهری بازمی‌گردد که این عضو محترم نیز در آن دوره مسئولیت داشته است. البته مسئولیت مستقیم ایشان ارتباطی با این حوزه نداشته، اما موضوع به همان دوره مربوط می‌شود.» او در نهایت بر ضرورت بررسی زمان و دلایل شکل‌گیری مشکلات و میزان اجرای راهکارهای اصلاحی در سال‌های اخیر تأکید می‌کند: «باید مشخص شود که این اتفاقات در چه دوره‌ای و به چه دلایلی رخ داده، چه کسانی در شکل‌گیری مشکلات نقش داشته‌اند و مدیریت شهری در سال‌های اخیر تا چه اندازه راهکارهای اصلاحی را اجرا کرده‌است.»

از نگاه محمدخانی، مسیر روشن‌شدن ابعاد بحران چیتگر، بررسی مجموعه عوامل به‌جای تمرکز بر یک بخش محدود است، رویکردی که می‌تواند ضمن مشخص کردن ریشه‌های آسیب، زمینه تصمیم‌گیری دقیق‌تر برای حفاظت و احیای این بوستان را فراهم کند.

■ **تصمیمات مقطعی کار ساز نیست**

آنچه از مجموع اظهارات مسئولان برمی‌آید، این است که خشکیدگی درختان چیتگر را نمی‌توان به یک عامل یا یک دوره مدیریتی نسبت داد، بی‌آنکه شواهد مربوط به سایر عوامل بررسی شود. کم‌آبی، وضعیت نگهداری درختان، گسترش آفات، تحولات شهرسازی منطقه ۲۲ و عملکرد نهادهای مسئول، همگی در روایت‌های مطرح‌شده جای دارند، اما تعیین سهم دقیق هر کدام به بررسی کارشناسی نیاز دارد.

در چنین شرایطی، قطع درختان آلوده اگرچه به هدف جلوگیری از سرایت آفت انجام می‌شود، به‌تنهایی پاسخ‌گوی مسئله نیست. کاشت نهال‌های تازه و افزایش ظرفیت آبرسانی نیز زمانی به احیای پایدار منجر می‌شود که با نگهداری مستمر، پیشگیری از آلودگی و نظارت مؤثر همراه باشد.

چیتگر برای بازگشت به وضعیت مطلوب، به اقداماتی فراتر از تصمیم‌های مقطعی نیاز دارد. روشن‌شدن دلایل خشکیدگی، مشخص شدن مسئولیت دستگاه‌ها و ارزیابی نتیجه برنامه‌های جبرانی، بخشی از مسیری است که پیش روی مدیریت شهری و نهادهای متولی قرار دارد. در نهایت، معیار موفقیت این اقدامات توان بوستان برای حفظ درختان موجود، رشد نهال‌های تازه و تداوم حیات درختان در سال‌های آینده است که باید به بهترین شکل ممکن اجرا شود.

مدارس

مدارس عادی دولتی پیشتاز افزایش میانگین نمره

مدارس دولتی عادی در امتحانات نهایی ۱۴۰۵ بیشترین رشد نمرات را ثبت کردند.

بررسی نتایج امتحانات نهایی پایه دوازدهم در شاخه نظری طی سال‌های ۱۴۰۳ تا ۱۴۰۵ از بهبود میانگین نمرات در سطح کشور حکایت دارد؛ به‌طوری‌که میانگین نمرات از ۰/۵۹ در سال ۱۴۰۳ به ۰/۱۰۵ در سال ۱۴۰۴ کاهش یافت، اما در سال ۱۴۰۵ بارشده ۱/۱۵ نمره‌ای به ۱/۳۰ رسید و از سطح سال ۱۴۰۳ نیز فراتر رفت.

بر اساس نتایج منتشرشده، این روند افزایشی در همه ۳۲ استان و تمام انواع مدارس ثبت شده‌است، اما میزان پیشرفت استان‌ها و مدارس مختلف یکسان نیست و تفاوت‌هایی در میانگین نمرات مشاهده می‌شود.

بررسی عملکرد استان‌ها در امتحانات نهایی سال ۱۴۰۵ نشان می‌دهد یزد با میانگین نمره ۱۲/۶۶ در جایگاه نخست قرار گرفته‌است. پس از آن، شهر تهران با میانگین ۱۲/۳۰، خراسان جنوبی با ۱۲/۹۴، سمنان با ۱۲/۲۲ و اصفهان با ۱۲/۷۱ در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

در مقابل، سیستان و بلوچستان با میانگین ۸/۹۹، پایین‌ترین نمره را در میان استان‌ها به‌خود اختصاص داده‌است. پس از آن، کهگیلویه و بویراحمد با ۹/۴۴، آذربایجان غربی با ۹/۶۵، خوزستان با ۹/۸۵ و ایلام با ۱۰/۰۰ در پایین‌ترین سطوح جدول قرار دارند.

فاصله میان بالاترین و پایین‌ترین میانگین استانی به ۴/۶۷ نمره می‌رسد و می‌تواند نشان دهد که بهبودمیانگین کشوری نمرات به معنای برطرف‌شدن تفاوت‌ها در مناطق مختلف کشور نیست.

همچنین ۱۳ استان و منطقه میانگینی بالاتر از میانگین کشوری ۱۱/۳۰ داشته‌اند و میانگین ۱۹ استان منطقه پایین‌تر از این سطح بوده‌است.

مقایسه نتایج سال‌های ۱۴۰۴ و ۱۴۰۵ نشان می‌دهد میانگین نمرات در همه ۳۲ استان افزایش داشته‌است. بیشترین رشد مربوط به هرمزگان با ۱/۴۳ نمره است. سیستان و بلوچستان با رشد ۱/۳۳ نمره و بوشر با ۱/۳۲ نمره نیز در میان استان‌های دارای بیشترین افزایش قرار دارند.

زنجان با رشد ۱/۳۱ نمره، کهگیلویه و بویراحمد با ۱/۲۹ نمره و خراسان رضوی و کرمان هر کدام با رشد ۱/۲۴ نمره، دیگر استان‌های دارای افزایش قابل‌توجه میانگین نمرات هستند.

در سوی دیگر، همدان با رشد ۰/۸۳، نمره کم‌ترین افزایش را ثبت کرده‌است. آذربایجان غربی با ۰/۸۷ نمره، ایلام با ۰/۸۳، نمره و گیلان با ۰/۹۴، نمره نیز پایین‌ترین میانگین نمرات را دارند. این موضوع نشان می‌دهد افزایش نمرات در یک سال لزوماً به معنای جریان فاصله انباشته‌شده با استان‌های دارای عملکرد بالاتر نیست. مقایسه عملکرد انواع مدارس نشان می‌دهد در سال ۱۴۰۵ میانگین نمرات مدارس استعدادهای درخشان با ۱۷/۴۱ بالاترین و مدارس عادی دولتی با ۹/۹۴ پایین‌ترین سطح را داشته‌است و فاصله میان این دو گروه به ۷/۴۷ نمره می‌رسد.